

CZARNY TERIER ROSYJSKI

(Russian Black Terrier, Russkiy Tchiorny Terrier)

Pochodzenie: Rosja

Data publikacji oryginalnego wzorca: 13.10.2010

Użytkowość: Pies służbowy, stróżujący, polujący i do towarzystwa.

Klasyfikacja FCI: Grupa 2 - Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do bydła.
Sekcja 1.4 - Czarny terier rosyjski.
Próby pracy do uznania krajów członkowskich.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Rasa ta powstała w Rosji na przełomie lat czterdziestych i pięćdziesiątych dwudziestego wieku drogą selekcji potomstwa z kojarzeń rottweilerów, airedale terierów, nowofundlandów i sznauclerów olbrzymów; te ostatnie uważane są za głównych przodków rosyjskiego czarnego teriera. Początkowo hodowla nadzorowana była przez kynologów z wojskowego ośrodka hodowli i szkolenia Czerwona Gwiazda pod Moskwą. Celem twórców rasy było uzyskanie dużego, silnego, odważnego i dającego się układać psa służbowego, o wyraźnym instynkcie stróżowania, dającego się wykorzystać w różnego rodzaju służbach i w różnych warunkach klimatycznych. FCI uznała rasę w roku 1984.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Czarny terier jest dużym psem o trochę wydłużonym tułowiu, atletycznej budowy i krzepkiej konstytucji. Odznacza się masywnym kośćcem i silnym umięśnieniem, dużą głową, zwartym tułowiem, pojemną, głęboką klatką piersiową i harmonijną budową. Dymorfizm płciowy silnie wyrażony.

WAŻE PROPORCJE:

Długość tułowia nieco większa od wysokości w kłębie, suki mogą być trochę dłuższe. Głębokość klatki piersiowej nie może być mniejsza niż połowa wysokości w kłębie. Długość głowy nie mniejsza jak 40% wysokości w kłębie. Kufa trochę krótsza od mózgowcaszki.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Pies pewny siebie i pełen godności, w każdej sytuacji opanowany. Gdy zajdzie potrzeba, natychmiast przyjmuje postawę aktywno-obronną, ale

szybko uspokaja się, gdy zagrożenie mija. Oprócz ładnego wyglądu czarny terier odznacza się przyjaznym nastawieniem i wielką wytrzymałością. Dobrze reaguje na szkolenie, przystosowuje się do każdego klimatu, jest chętny do pracy i godny zaufania.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Głowa powinna być proporcjonalna do tułowia, ale duża, masywna i długa.

Czaszka: Średniej szerokości, czoło płaskie. Linie profilu równoległe. Łuki brwiowe i guz potyliczny średnio rozwinięte.

Stop: Widoczny, ale nie bardzo mocno zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Nos: Duży i czarny.

Kufa: Mocna, szeroka, trochę krótsza od czaszki, szeroka u nasady i lekko zwężająca się ku nosowi. Wąsy i broda podkreślają siłę kufy i nadają jej kanciasty, tępy kształt.

Wargi: Grube, dobrze pigmentowane i przylegające. Krawędzie warg ciemne.

Uzębienie: Zęby duże, białe, bez odstępów; dolne siekacze ustawione w jednej linii. Uzębienie kompletne (42 zęby), zgryz nożycowy.

Policzki: Suche, zaokrąglone, ale niezbyt wyraźne.

Oczy: Średniej wielkości, owalne, osadzone szeroko i frontalnie, ciemne. Powieki przylegające, czarne.

Uszy: Wiszące, osadzone wysoko i symetrycznie, średniej wielkości, trójkątnego kształtu, przednimi krawędziami przylegające do policzków. Małżowina gruba, bez fałd.

SZYJA:

Mocna, sucha i dobrze umięśniona. Jej długość jest mniej więcej równa długości głowy. Noszona pod kątem 45 – 50° względem poziomu. Kark mocny, wyraźny.

TUŁÓW:

Solidny, głęboki i pojemny, wyważony.

Linia górna: Lekko opadająca od kłębu do nasady ogona.

Kłęb: Wysoki, rozbudowany, u samców bardziej wyraźny, niż u suk.

Grzbiet: Mocny, prosty, umięśniony. Długość samego grzbietu wynosi połowę długości tułowia od kłębu do nasady ogona.

Lędźwie: Szerokie, krótkie, umięśnione i lekko wysklepione. Ich długość wynosi połowę długości grzbietu,

Zad: Szeroki, umięśniony, lekko opadający, średniej długości.

Klatka piersiowa: Głęboka, szeroka i długa, o lekko wysklepionych żebrach, na przekroju owalna. Mostek długi, przedpiersie wystaje nieznacznie przed staw barkowy i jest dobrze umięśnione.

Linia dolna i brzuch: Na wysokości łokcia lub nieco niżej. Brzuch umiarkowanie podciągnięty, słabizna mało wyraźna.

OGON:

Gruby u nasady, wysoko osadzony. W ruchu wesoło noszony, ale jego nasada nie powinna być nachylona nad grzbietem (ogon wiewiórczy).

W kraju pochodzenia ogon jest tradycyjnie cięty; kształt i długość ogona nieciętego nie wpływa na ocenę psa. Pożądany kształt sierpowaty lub szablasty.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Wygląd ogólny: Oglądane z przodu proste i równoległe. Odległość od podłoża do łokcia stanowi 50-52% wysokości w kłębie.

Łopatka: Długa, szeroka, i wyraźnie skośnie ułożona. Kąt w stawie barkowym zbliżony do 100o.

Ramię: Umięśnione, nie krótsze od łopatki.

Łokcie: Przylegające do tułowia.

Przedramię: Proste, o mocnych, okrągłych na przekroju kościach. Oglądane z przodu i z boku – pionowe.

Śródstopie: Krótkie, masywne, oglądane z boku trochę nachylone do podłoża.

Łapy: Duże, zwarte, okrągłe. Pazury i opuszki czarne.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: Oglądane z tyłu proste i równoległe, ustawione szerzej, niż przednie. Oglądane z boku ustawione trochę za psem.

Udo: Średniej długości, lekko nachylone, szerokie, o dobrze rozwiniętych mięśniach.

Kolano: Dobrze kątowne.

Podudzie: Nie krótsze od uda.

Śródstopie: Mocne, krótkie, pionowe. Bez wilczych pazurów.

Łapy: Trochę mniejsze od przednich, i bardziej owalne. Pazury i opuszki czarne.

CHODY:

Swobodne, harmonijne, ze swobodną akcją stawów. Typowym ruchem jest energiczny kłus o długim kroku, na który pozwala mocna akcja tyłu, ze znacznym wykrokiem. Grzbiet w ruchu równy.

SKÓRA:

Napięta, przylegająca, nie luźna, bez fałd, elastyczna i równomiernie pigmentowana.

SZATA:

Sierść: Gęsta, szorstka, dwuwarstwowa, składa się z twardej, gęstej, lekko pofalowanej okrywy, okrywającej całe ciało, i krótkiego, miękkiego, gęstego podszerstka. Włos pozostawiony w stanie naturalnym, bez trymowania, ma długość od 5 do 15 cm. Głowa mocno obrośnięta, z obfitymi brwiami, wąsami i brodą. Na nogach włos długi i gęsty. Czarny terier wymaga modelowania sierści tak, aby podkreślała ona siłę i zdecydowanie psa, ale nie była przesadnie dekoracyjna. Najdłuższy włos pozostawia się na nogach i kufie; strzyżenie podkreślać ma masywność głowy, płaskie czoło, przylegające uszy, oraz masywność i dobrą budowę ciała.

Maść: Czarna, dopuszczalna niewielka ilość przesianych włosów szarych (przesianie nie powinno obejmować nie więcej, niż 1/3 powierzchni ciała).

WIELKOŚĆ I WAGA:

Pożądana wysokość w kłębie:

Psy: 72 - 76 cm, nie mniej niż 70 cm i nie więcej niż 78 cm.

Suki: 68 - 72 cm, nie mniej niż 66 cm i nie więcej niż 74 cm.

Osobniki nieco większe są tolerowane, o ile są proporcjonalnie zbudowane i prezentują doskonały typ rasowy.

Waga: Psy: 50 – 60 kg. Suki: 45 – 50 kg.

WADY:

Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznawane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność zwierzęcia, oraz zdolność wykonywania pracy.

- Czaszka zaokrąglona.
- Częściowy brak pigmentacji warg.
- Siekacze małe, nie ustawione w jednej linii.
- Oczy okrągłe, trochę jasne, skośne lub osadzone blisko siebie.
- Szyja zbyt krótka lub słabo umięśniona.
- Kłęb niezaznaczony.
- Grzbiet zapadnięty lub wąski.
- Łędźwie zbyt długie, wąskie, słabo umięśnione.
- Strome łopatki.
- Zbyt krótkie przedramię.

- Łokcie wykręcone na zewnątrz lub do wewnątrz.
- Łapy skierowane na zewnątrz lub do wewnątrz..
- Śródstopia odstawione na zewnątrz lub do wewnątrz, szablaste.
- Zdarzający się inochód.
- Włos okrywowy miękki lub gładki.
- Rude naloty na okrywie.
- Brak podszerstka.

WADY DUŻE:

- Odchylenia od typu płci.
- Zachowanie niepewne lub nadpobudliwe.
- Głowa krótka lub lekka..
- Widoczna trzecia powieka, jasne oczy.
- Zad poziomy lub spadzisty.
- Klatka piersiowa płytka lub krótka .
- Ogon wiewiórczy.
- Krzywe przedramię.
- Ruch związane, niezborny lub ciężki.
- Włos okrywowy jedwabisty.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lęklivość.
- Każdy pies, wykazujący wady budowy lub zaburzenia charakteru, powinien być zdyskwalifikowany.
- Wygląd, przypominający którąś z ras wyjściowych.
- Nos inny niż czarny.
- Oczy porcelanowe lub różnobarwne.
- Zgryz inny niż nożycowy, braki zębów.
- Okrywa gładka, brak dłuższej sierści na głowie, klatce piersiowej i nogach.
- Maść inna od opisanej.
- Białe znaczenia lub plamy.
- Wyraźne szare plamy.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.